

večinoma naš narod še dandanašnji. Glede na lastnosti prebivalcev posamičnih mest pa se je izza Dolničarjevih časov marsikaj predelalo. Ljubljancane opisuje stara narodna pesem kot zaspance, naš označevalec pa kot razvajence (*delicati, molles*). O Kranjcih pravi, da so vljudni (*morati*) in vedoželjni (*studiosi*), Ločani pa nadarjeni (*ingeniosi*). Novomeščanom pripisuje vedečnost (*studiosi*) in sposobnost (*capaces*). Kamničani so v onih časih sloveli kot pevci (*cantatores*). Vipavci so bili na glasu kot pivci in govorači (*garuli*), Radoljčani pa kot plesalci (*saltatores*). Kočevarji so že ondaj radi hodili po svetu (*vagatores*). Višnjani so bili počasneži (*pigri, tardi*), Kroparji črni, Posavci (*Sauenses*) živahni (*agiles*), ista prednost je dičila tudi Idriječane. O Ribničanih opaza Dolničar, da so lahkoživci (*faciles*), Krčani pa varavci (*falaces*). *J. V.*

Ples o cerkvenem prošenju na Kranjskem. Z generalom od 24. decembra 1770. l. je bil prepovedan ples ob sejmihi in ob cerkvenem prošenju, ker so se o tacih prilikah večkrat dogajali poboji, in gosposkam je bilo naročeno pod kaznijo 24. cekinov, da naj strogo pazijo na izvrševanje tega ukaza. Vendar se ljudje niso dali odvrniti od plesa in posebno blejska gosposka je imela zaradi tega mnogo dela. Tako je pustil krčmar Martin Brnik (Werneke) iz Srednje Vasi v svoji hiši na sv. Rešnjega Telesa dan 1. 1791. do večera plesati vključ ugovarjanju grajskega hlapca Geigerja in uradnega pisarja Podlipnika. Dne 29. septembra i. l. je krčmar Potočnik na Mlinem imel godbo in ples, čeprav mu je sodišče to dan poprej prepovedalo izrecno. Zanimiv je zapisnik zadnje obravnave zategadelj, ker se je Potočnik podpisal z nemškimi črkami. (Primeri naj se pri tem poročilo Kopitarjevo, da so kmetje baronu Cozju pisali slovenska pisma z nemškimi črkami. Pisatelj teh vrstic je še pred nekaterimi leti poznal stare ljudi, kateri so tako pisali.) — Na sv. treh kraljev dan 1. 1794. je Miha Šoklič z Bleda imel godce v svoji hiši in dovolil šumen ples, nedeljo pozneje pa je imel gostilno odprto nad določeno uro. Dne 11. julija i. l. se je pritoževal župnik na Bohinjski Beli, Ulrik Dermastija, da namcrava ob prošenju več krčmarjev napraviti ples na prošnjo nekaterih drvarjev, ki sploh pohujšujejo s svojim vedenjem njegove ovčice, in je prosil blejskega administratorja, da temu odpomore. Dne 17. septembra 1799. l. je bil zaslišan Jurij Podlipnik, krčmar na Bledu, ker je imel godce v hiši. Tudi ta zapisnik je zanimiv zaradi podpisa: *Jurij Podlipnik* Taki dogodki so se večkrat ponavljali, kljub obljubam krčmarjev, da tega ne store več, in kljub temu, da je nemški cesar Francišek II. dne 15. decembra 1802. l. iz nova prepovedal ples in godbo, potem ples po vrveh in igro z marionetami ob cerkvenem prošenju. (Blejski arhiv.) *VI. Levec.*

Izdaje in zalaga »Muzejsko društvo za Kranjsko.«

Natisnil A. Klein & Comp. v Ljubljani.